i-type ges ut av i-sektionen, Ole Römers väg 1 221 00 Lund **hemsida** www.isek.lth.se **tryck** Media Tryck **upplaga** 420 exemplar **i-sektionens logo** formgiven av Fredrik Wallmark

redaktör och ansvarig utgivare
Maria Andersson,
tsiinfo@i.lth.se

Layout och formgivning
Jörgen Bitzekis

Framsida
Foto Mattias Tyrberg

Medverkande
Kristina Stråhle, Anna Rosenberg, Josefine Carlsson, Catarina Bojesson, Erik Bergström, David Hammarström, Henric Hansson, Johan Jerntorp, Christian Johansson, Maria Andersson

i-type

Industriell Ekonomi Lund nr 7 hösten 2005

Ledare	3
Ordföranden har ordet	4
Vad händer med vår utbildning?	5
Intervju med Patrice Jabet	6
Exjobb på FN	7
Krönika	8
Inne- & ute-listan	9
Nollning 2005	10
Så skapas ett sektionsmärke	12
Mentorsprogrammet	13
Intervju med Marie Nordhemmer	14

LEDARE

Oavsett var i utbildningen ni befinner er står ni troligen framför mängder av val. Många av oss I-are valde kanske just I för att ta den breda vägen efter-som vi inte riktigt visste vad vi ville. Vi har många dörrar öppna, men måste trots det ändå välja tillslut. För er som precis börjat är kanske frågetecknen extra många. Ska jag vara aktiv? Är utbildningen rätt för mig? Förhoppningsvis fick ni en bra start i och med nollningen där många hittade vänner för livet. Bläddrar ni några sidor fram berättar två av I-05: orna hur de upplevde sin nollning.

När vi börjar närma oss 4 år här på programmet blir det också dags att välja vad ex-jobbet ska handla om. Jag själv och många med mig har inte så stor koll på vad det här med ex-jobb egentligen innebär, därför tog jag och Josefine kontakt men en kille som vet vad som gäller. Det var mycket intressant det vi fick höra över en kopp kaffe och jag hoppas att även ni får en bättre uppfattning om vad ett ex-jobb innebär. Detta är ju trots allt dörren ut till verk-ligheten.

Väl där, i verkligheten, ska vi leta efter drömjobbet direkt eller ska vi våga välja nya vägar? Kristina har undersökt hur livet ter sig när man lämnat LTH:s trygga värld. På vägen dit finns det möjlighet att få lite vägledning i och med mentorsprogrammet här på I, som Anna berättar om.

Det är mycket vi själva kan välja över i livet, men det händer också att det inte alls går som man tänkt sig från början. Det behöver inte alltid vara till en nackdel, snarare tvärtom – man tvingas se nya möjligheter och vidga vyerna.

Sommaren känns avlägsen, semester hade man för en evighet sedan och den eventuella solbrännan är helt borta. Sådär på ytan kan detta faktum kännas deprimerande. Stranddagarna är utbyta mot heldagar i datorsalar, i en röd tegelbyggnad, i ett regnigt Lund. Är det då verkligen bara ångest att sommaren begav sig för så längesen?

Nej så är det verkligen inte. Skälet till att 60 dagar kan kännas som en evighet är för att de har varit fyllda med en massa aktiviteter, både roliga och jobbiga. Om känslan är att sommarlovet var igår så är det lite som att leva i det förgångna. Man försakar att ta vara på dagens möjligheter i utbyte mot att med ett (fånigt?) leende på läpparna tänka tillbaka på ett sommarlov som visserligen var kanon. Wasa knäckebröd har en devis som säger att man blir vad man äter. Jag säger att man blir vad man gör. Gör du inget så…

Så vad har vi gjort sen terminsstart? Arbetat, festat, fikat, shoppat, sovit, umgåtts, ätit. Om vardagen är såhär händelserik så ge mig aldrig semester! Även i sektionsarbetet märks det att semestern är slut.

Terminen inleddes med nollning. Nollningen gick alldeles strålande. Jag måste här passa på att tacka phöset 05 med Christian Skoog i spetsen för en strålande insats under de inledande veckorna. Under nollningen är det som bekant mycket fest och Sexmästeriet såg till att kranarna var öppna och kastrullerna kokande på ett sätt som höll både gamla och nya studenter nöjda..

Mentorsprogrammet rullar vidare på sektionen och på första träffen nu i höst verkar både studenter och mentorer mycket nöjda med hur projektet är uppbyggt. Den 22 september hade vi McKinsey på besök och de träffade många av våra studenter från år 1 och 2 under lunchen, samt studenter som närmar sig examen senare under kvällen. Även här bedömer jag utfallet som gott. I sektionen och vår utbildning fortsätter bland annat på ovanstående sätt att karva ut sitt rykte i näringslivet.

Parallellt med detta rullar det kontinuerliga arbetet med sådana frågor som att utvärdera kurser och övervaka utbildningen. Det är också roligt att idrottstiderna på kvällarna även i år är välbesökta. Även i år kommer I-sektionen att vara ett starkt inslag i Sångarstriden, hur det går vet jag inte än, men det ska bli kul att heja på torsdag (Ni, läsare vet ju nu hur det har gått…)

Blickar vi framåt så kommer det fortsätta att hända saker, nu närmast kommer I-sektionen i lund att stå som värd för en konferens för alla I-sektioner i landet. Givetvis laddar vi redan nu också mot våra huvudmål under våren: Dualkarnevalen samt INKA, I:arnas egna arbetsmarknadsdag.

Vi har alltid plats för fler engagerade studenter i sektionen, ovan nämnda projekt kommer att behöva draghjälp av Dig! Och jag hoppas att många av oss fortsätter sektionens stolta tradition, att dryga ut intensiva studier med insatser för I.

Så visst känns sommaren som den var längesen, men när du tittar ut på regnet så var glad. Känslan av avlägsenhet till sommarens lata dagar beror på att du har fyllt dagarna sen dess med olika aktiviteter. Om du fick välja, vad hade du valt? En stimulerande semester i 12 veckor eller en stimulerande och händelserik vardag som fyller de övriga 40 veckorna om året? Man måste se till att göra något av vardagen, gärna något roligt, det är ju vardag den största delen av tiden!

Johan Jerntorp
Ordförande I-sektionen

Vad händer med vår utbildning?

Sedan i våras har det dryftats fram och tillbaka om LTH:s framtida ledningsstruktur, ett problem som grundas i divergens mellan olika program och institutioner, och nu slutligen har beslut tagits. Konkret för I-programmet blir att den programspecifika utbildningsnämnd som finns idag, efter jul kommer att ersättas med ett starkare organ, en grundutbildningsnämnd som är gemensam för F, Pi, N, E, D, C och I för ökade synergieffekter. I-programmets profil kommer dock fortfarande hävdas av en så kallad programledning bestående av bl.a. studenter, studievägledare samt en programledare. Till denna post, programledaren, söks det i dagsläget med ljus och lykta efter en kompetent och engagerad kvinna eller man som är beredd att satsa högt på I-programmets framtid.

Till alla er som läst Fysik och slitit ert hår till olösliga tentamensuppgifter kan jag meddela att er kritik har hörsammats. En arbetsgrupp har tillsatts för att revidera fysikkursen från grunden och föreläsaren är utbyte. Dessutom kommer den att flyttas från åk 1 upp till åk 3, så att den bättre kan tillgodogöras av studenterna.

Även den omåttligt populära introduktionskursen i Beräkningsprogrammering har reviderats till denna termin, så att man faktiskt kan använda MatLab till att lösa problem i senare kurser.

Sammanfattningsvis grattis I-05, och låt oss fortsätta denna tendens för att bibehålla och stärka vårt goda rykte!

/Henric Hansson, SRI-ordförande.

Intervju med Patrice Jabet

Patrice Jabet är bara 25 år men har redan hunnit med att arbeta i två år som corporate finance-analytiker på Keystone Advisers i Stockholm. Han är I-98 och tog examen 2003 efter att ha läst teknikinriktningen Matematisk modellering som följdes av ekonomiinriktningen Finansiering och risk.
Efter att ha hört Patrices titel så var i alla fall jag tvungen att be om en förklaring på vad en corporate finance-analytiker egentligen gör. Patrice förklarar att han som analytiker arbetar med både marknadsföring och genomförande av olika finansiella transaktioner men även med fondresningar hos Keystone Advisers som är en finansiell rådgivningsfirma.
När jag frågar om han tyckte det var svårt att få jobb som I:are så får jag ett upplyftande svar.
- Jag examinerades till en arbetsmarknad som var svårare än den nuvarande för industriella ekonomer liksom för många andra grupper av studenter. Inte minst var efterfrågan låg i finansbranschen. Jag tyckte trots detta att det gick relativt smärtfritt att få jobb och detsamma gäller de flesta av mina bekanta.
Trots att arbetsmarknaden var som den var så känner Patrice att han har ett typiskt I-jobb som innan kanske varit mer vigt åt rena ekonomer. Han tycker att teknikbakgrunden ger en viss tyngd och ett förtroende som annars inte skulle finnas.
När Patrice får frågan om vad som är det bästa med hans jobb så svarar han inte pengarna som jag hintade att han skulle göra. Istället så ser han att jobbet är ett bra sätt att få förståelse för grundläggande funktioner och delar av näringslivet som förhoppningsvis kommer att öppna upp för fler möjligheter i framtiden. Han säger också att han har tur som trivs med sitt jobb då det ofta tar tid från andra intressen som, stundtals, försummas mycket.
Jag som inte ännu har gått ut ville självklart veta vilken kurs som han har haft mest användning av i sitt arbete och jag fick inte ett tips, utan två.
- Jag skulle nog vilja nämna två kurser, dels Ekonomisk analys som numera heter Finansiell ekonomi samt Företagsorganisation.
När vi ändå var tillbaka i Lund rent tidsmässigt så passade jag även på att ta reda på vilken kurs han absolut inte hade velat läsa igen.
- Helt klart Tillverkningsmetoder för jag hittade aldrig hen rätta vinkeln.

Vem gjorde det tänkte jag och kände hopp om framtiden eftersom Patrice även berättade att han har kommit dit han är idag genom en kombination av intresse, hängivenhet och faktiskt rena tillfälligheter. Det som händer är alltså inte alltid planerat men trots denna vetskap så har Patrice ändå framtidsplaner. Han trivs bra med sitt jobb och tänker fortsätta arbeta på samma ställe så länge jobbet utvecklas och utvecklar honom själv. På längre sikt hägrar möjligen branschbyte till investerarsidan, kanske rentav utomlands, men i nuläget trivs han utmärkt i rådgivarrollen och i Stockholm.
Slutligen så ville jag ha ett tips till alla er I:are där ute som känner er lite vilsna i tillvaron.
– Sträva efter att komma till insikt om dina styrkor, svagheter, ambitioner och motivationskällor. Några av de mest framgångsrika personerna jag känner har kommit dit de är därför att de har vågat vänta på det rätta tillfället, gått emot strömmen och valt annorlunda.
Efter dessa ord så började hjärtat hoppa upp i halsgropen men så hoppade det ner igen då jag hörde fortsättningen.
- Själv är jag dock inte ett sådant exempel!
Det sista kändes skönt att höra och jag kunde lugnt sluta med ansökningarna till kurser i Nukleär atomhistografi för renuppfödare.

Kort om Patrice

Namn:	Patrice Jabet
Ålder:	25 år
Bor:	Stockholm
Arbetar:	Som Corporate finance-analytiker på Keystone Advisers
Är:	I-98
Gick ut år:	2003

Av: Kristina Stråhle

Exjobb på FN

Efter fyra år på LTH är det snart dags att ta klivet ut i verkligheten. Det enda som återstår är exjobbet – men hur mycket vet du egentligen om exjobb? Vi träffade Joakim Kembro över en fika för att reda ut begreppet exjobb.

Joakim är ursprungligen I-99:a från Linköping men efter ett studieuppehåll valde han att fortsätta utbildningen i Lund, då som I-02:a. När det var dags för honom att söka exjobb hade tsunamikatastrofen i Asien precis ägt rum. De logistiska problemen i samband med hjälpsändningarna blev väldigt uppmärksammade och detta blev en inspirationskälla för Joakim. Han tog kontakt med diverse bistånds- och hjälporganisationer med inriktning mot inköp eller logistik med uppslag om möjliga exjobb. Efter många skott i luften fick han erbjudande att under sommaren 2005 göra ett internship i New York med Commodity Management Bransch, som är en del av FN. Detta internship handlade om att utreda hur väl deras prognostiseringsverktyg för efterfrågan av preventivmedel, i främst biståndstagande länder, fungerade. Joakim insåg att det fanns möjligheter att utvidga uppgiften så att dess omfattning skulle täcka ett exjobb. Den andra delen av exjobbet som han själv var initiativtagare till blev sålunda att placera in prognostiseringsfunktionen i distributionskedjan för att med ur ett holistiskt perspektiv visa på betydelse av ett väl fungerande verktyg.

I en organisation som FN var det svårt att få akademisk vägledning samtidigt som sommarlovet och avståndet försvårade kommunikationen med handledaren i Sverige. Detta upplevde Joakim som en stor nackdel med sitt exjobb, då det inte fanns några direkta riktlinjer eller direktiv för hur hans arbete skulle genomföras eller vad det skulle leda till. Det gjorde inte heller saken lättare att han gjorde exjobbet på egen hand och därmed inte hade något bollplank, någon som stöttade eller kom med kreativa idéer. Men han påpekar samtidigt att han inte ångrar valet att skriva själv, att det ger en erfarenhet som man inte får när man skriver ihop med någon annan. Trots att han haft vissa svårigheter under exjobbets gång visade det sig att det fanns fler motgångar när arbetet väl var färdigt. Den hierarkiska struktur som finns inom FN gjorde det svårt för Joakim att framföra de slutsatser han drog. Den enda på FN i New York som fick se det färdiga resultatet blev således Joakims närmaste chef.

Dock fick han efter tiden i New York chansen att göra ett nytt internship på FN:s inköpsenhet i Köpenhamn. Där var klimatet mycket öppnare och mindre konservativt än i New York. Detta märktes bland annat då de visade stort intresse för Joakims exjobb som var helt i linje med de uppgifter han blev tilldelad. Detta internship omvandlades efter en kort tid till ett konsultuppdrag som fortfarande pågår.

Vi bad också Joakim om några tips gällande val och genomförande av exjobb. Han rekommenderade att ganska tidigt börja gå på exjobbspresentationer som verkar vara intressanta och väl genomförda för att bilda sig en bättre uppfattning om möjliga områden för sitt eget exjobb. Att opponera på andra exjobb innan man skriver sitt eget ger också en mycket större förståelse för metodiken. Vet man vad man vill göra kan det vara en god idé att fundera över möjlig problemformulering och presentera den för olika företag som kan vara aktuella. Ibland kan det dessutom uppstå problem för att företag eller organisationer inte förstår vad exjobb innebär, något som måste tas med i beräkningarna kanske framför allt när man söker exjobb utomlands.

Avslutningsvis kommenterar Joakim att det i de fall det finns en väl definierad problemformulering och arbetsgång samt god handledning är det möjligt att skriva exjobbet själv. I de fall uppgiften däremot är omfattande eller lite sämre strukturerad kan det vara bra att överväga ett samarbete för att få fler infallsvinklar och någon att föra en diskussion med.

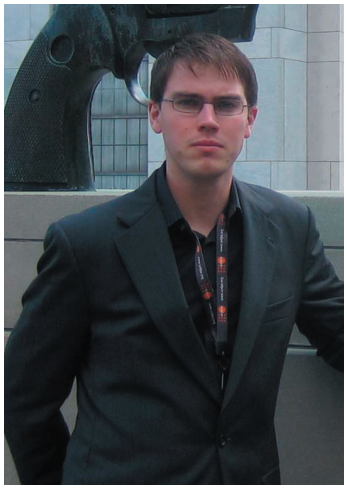

Av: Josefine Carlsson och Maria Andersson

En riktig teknolog?

Lund, staden som nu är i sorg på grund av mellanfesternas död och där standardfrågan vid mötet med en ny människa är ”Vad läser du”? Är det då så viktigt vad vi läser? Säger det så mycket om personen? Ja, det gör nog det. Som vanligt får man ju inte dra alla över en kam, men studierna är trots allt något vi lägger väldigt mycket av vår tid på. Man blir som man umgås säger man ibland, och visst är det så. Som I:are får man ju höra en och annan kommentar om att vi lever på pappas pengar och bara dricker rödvin. En del tar dessa kommentarer på större allvar än andra, men fördomar finns det faktiskt om mer eller mindre alla sektioner. Handen på hjärtat, vi har alla någon gång haft förutfattade meningar om den socialt inkompetente F:aren som inte gör annat än pluggar, den jordnära W:aren som har svampplockning som sin största hobby eller den trötte D:aren som ser ut att ha suttit uppe och spelat dataspel hela natten. Ingen regel utan undantag men lika barn leka bäst och på varje sektion kan ett mönster anas. På gott och på ont.

Hur nära de andra sektionerna vill vi egentligen komma? Vi har frågan som delar sektionen i två läger; overall eller inte overall? Vad många tänker på är att det faktiskt finns två läger även på de sektionerna som har overaller. När jag, som blivande I:are, hörde att man på I inte hade några overaller såg jag det som något positivt. Självklart är det ingen som blir påtvingad en overall på de andra sektionerna, men du blir trots allt en av dem som inte vill ha overall. Och jag vill inte ha någon overall.

På höstmötet vann förslaget för att införa I-overaller med en rösts marginal. Tyvärr säger jag. Andra jublar. Visst vill vi gärna vara en enda stor familj på LTH men det kan vi vara trots våra olikheter. Jag och min storebror är verkligen olika som natt och dag. När jag sjunger vid matbordet säger han ibland till mig att hålla käften och när jag köpt nya skor kan han tycka att de inte alls är särskilt snygga och gör ingen hemlighet av det heller. Men det är väl en del av tjusningen med syskon. Ibland kan mina bröder driva mig till vansinne, men vem ska man retas med om inte sina syskon?

Och i sann syskonanda hör det till att LTH:s olika sektioner driver med varandra. Under nollningen valde I:s terrorgrupp att driva med att vi tycker att vi är lite bättre än de andra. För det är ju allmän kännedom att vi anser oss vara i en klass för sig… Många från de andra sektionerna uppskattade I:s självironi men tyvärr var det inte alla som förstod att det var just självironi. F:arna blev så bestörta när de såg att en isbjörn parade sig med deras älg att de genast såg till att plocka ner den. Vad det gäller VIP-ingångar och att vi framställer M:are som arbetslösa uteliggare så är det väldigt tråkigt att en del tar illa upp, men de M:are som jag har pratat med tyckte bara att det var roligt och uppskattade att I hade lagt ner så mycket arbete på att driva med dem. Som min mellanstadielärare brukade säga: Don’t get mad, get even. Och de var inte sena att hämnas… Det var väl ingen som missade att det stod I=Gay inte bara en, utan två gånger på deras anslagsblock i foajén. Efter den attacken fick vi väl inse att vi inte hade något bättre att komma med. Vi älskar inte bara att hata M, vi hatar även att vi någonstans långt inne faktiskt gillar dem lite grann.

En del anser att man inte är en riktig teknolog förrän man har badat i sjön Sjön tre gånger. Jag äger ingen overall och jag har inte badat i sjön Sjön en enda gång, men jag vågar ändå påstå att jag är en teknolog. Och jag hoppas verkligen att ingen kommer att hålla detta emot mig när jag om x antal år är ute i arbetslivet och ska samsas med civilingenjörer som tillhörde andra sektioner. Så jag tror faktiskt inte att jag behöver en overall för att kunna bli kompis med en V:are.

Catarina Bojesson

Ute

1. Microkön i M-café
Vanligt förekommande fenomen under luncherna. Djupfrysta matlådor borde förbjudas.

2. Brist på ironi
Ingen nämnd, ingen glömd.

3. Köbildningen utanför E-huset...
...i samband med grävandet i marken. Var vänlig välj om möjligt annan väg.

Inne

1. Terrorgruppen
Starkt jobbat, äntligen var det I:s tur att synas lite.

2. Ironi
Ironi. Att skriva I = Gay hela två gånger på anslagstavlan i foajén. Vilket genidrag..

3. I-Grisen
M:s hemmagjorda I-gris i frigolit som var med under hela nollelördagen. Denna skänktes sedan till styrelsen och finns att beskåda i styrelserummet.

Av: Anna Rosenberg

Nollning 2005

En berättelse om I:arnas fantastiska nollning.

19 september, 2005. Det var en nervös morgon när man förtvivlat försökte hitta till skolan någonstans i norra lund. Vår destination var närmare bestämt teknologernas kårhus. Detta gjorde dock inte vår uppgift lättare. När vi till slut funnit oss tillrätta var det dags för studentikåsa uppträdande i aulan. Efter alldeles för många minuters spex tänkte vi alla… Shit! Var har vi hamnat??

Nåväl… Dags för nästa event - uppdelning i fadder-grupper. Vi hade blivit lotsade till en sal vars bäst före datum var december 1974. Vi var alla lite för-skräckta över detta faktum. I denna sal, även kallad M:B, utspelades ännu ett studentikåst uppträdande, där en mycket pinsam farsa förevigade uppropet på film och tvingade ut sin son i tårar. Shit! Var har vi hamnat?
(Filmen finns att köpa på www.studentspex.nu)

Efter en kort men intensiv introduktion av I-phös fick vi äntligen möta våra vackra faddrar. Äntli-gen har vi hamnat rätt!! Faddermötet bestod av lite namnlekar och dylikt samt en härlig rundvan-dring på skolan. Dags att börja festa och vilken fest de blev! Med våra faddrar som höll oss i handen in i dimman ägde nollningens första event rum. Välkomstpubben i M-cafét.

Nollningen var ett faktum och vi misstänkte att vi hade många härliga events framför oss! Hade vi rätt? Svar: JA!

09.00 Söndag morgon, 21 Augusti 2005. Alla hade vi stora förväntningar på denna beryktade Nol-lesöndag. Ribban sattes högt direkt. Efter varsin flaska rött till frukost var vi övertygade om att vi skulle vinna! Med en snodd kundvagn från ICA-Tuna som fylldes med öl kunde det bara sluta med succé. Det blev många roliga lekar som involverade mycket kramande, mycket fjäsk och mycket skratt. Våra faddrar var allt annat än skygga, och i våra ögon kommer ni alltid förbli snygga... Kortfattat var det oerhört fantastiskt roligt! Höjdpunkten var det uppfriskande badet i sjön Sjön. Varför måste allt roligt ha ett slut? Men det kommer mera.

Traditionsenligt så är det de vinnande lagen från nollesöndagen som får den stora äran att uppträda på Ärtor och Punsch, vinnaren var ett av M-lagen som ställde upp med en show som innehöll mycket manlig kärlek och nakenhet, det kan ju aldrig slå fel när merparten av publiken är fulla M-are.

Internat

En obligatorisk utflykt stod på schemat, vi hamnade på kursgården i Höllviken.
I särklass det mysigaste eventet hittills med massor utav roliga ”lära-kännalekar”, programinformation som var väldigt inspirerande och motiverande inför framtida studier. En typisk skolutflykt med mycket bambamat och mycket prat.

Et annat roligt nolle-event var den klassiska Toga festen. Det var en gudomlig stämning när I:arna förvandlades till grekiska gudar och gudinnor med några enkla medel.

1. Det biligaste vita lakanet man kan få tag på.
2. Improviserad olivkrans av hängpil.
3. Klassisk gudamat bestående av kyckling-klubba, pastasallad och fetaost.
4. Klassisk gudadryck bestående av rödvin i mängder.

Detta är den ultimata guiden till att skapa en lyckad Toga fest. Återigen succé.

Nollelördagen var en uppvisning i att synas och höras mer än alla andra. I:arna hade ett styvt jobb framför sig att tampas med alla konkurrerande sektioner med tillsynes oändligt antal anhängare. Hela dagen var en uppvisning i teknologers kreativitet. Tyvärr får man väl säga att I:arnas prestationer inte riktigt höll måttet om man jämför med de andra sektionerna.
Men vi kom trots allt inte hit för att bygga lådbilar.

Vi hade däremot stora förhoppningar på kvällens tillställning som var nollegasquen. En avslutande fest som skulle göra oss till ettor. Det bjöds på sång, mat och mycket dricka i sann teknolog anda. Hela kvällen var en kavalkad av de andra sektionernas fina uppträdande. Middagen flöt på bra, men det vi alla hade väntat på var ju att få kasta I-phöset i sjön Sjön. Det lyckades vi nästan med… Det var bara en medlem i phöset som avvek, tydligen pga. sjukdom (ännu obekräftade uppgifter). Eftersläppet till gasquen var en gemensam fest med M:arna. Det blev en rejäl fest med bra musik, mycket sprit och en hel del fem i tre ragg.

Efter en hård kväll var det tungt för många att komma till sjön sjön för att se den berömda Regattan, men för oss som var där var det en tillställning med mycket kampsånger och sköna skratt. En sektion hade släpat med sig sina husdjur (kameler) och andra hade släpat med sig bakfylleångesten från nollegasquen. Själva sjöslaget var roligt att titta på men vissa roade sig till och med åt att bada i sjön sjön. Galet!!

Nollningen klockrenaste händelse var när I:arna gjorde en terrorattack mot bl.a. matte huset… Ofta säger en bild mer en tusen ord och vi låter därmed bilden tala för sig själv.

Sammanfattningsvis kan vi lätt konstatera att nollningen var utan tvekan över förväntningarna! Att umgås så intensivt med sina nya kurskamrater skapar en fantastisk relation och god stämning i skolan. Detta är nyckeln till framgång. Vi är oerhört tacksamma för alla som bidragit till att göra nollningen så bra som den var. Ni gjorde så att vi trivdes direkt i den främmande staden Lund och vi har flera fantastiska minnen för livet från nollningen! Tusen tack!

Av: Erik Bergström och David Hammarström I-05

Så skapas ett sektionsmärke

Efter många års snack var det i våras äntligen dags att sätta planerna på ett sektionsmärke för Industriell ekonomi i verket. Detta skulle innebära att I-sektionen för första gången skulle få medverka i terrorgruppsaktiviteterna under nollningen. Ledda av terrorgruppsansvarige Jörgen Bitzekis fick David Kollberg, Peter Johansson, Fredrik Eng och Christian Johansson, alla I-04, uppdraget att skapa ett dollartecken som en passande symbol för vår sektion. Dels symboliserar märket vår ekonomiska inriktning, men det går även att utläsa ett I och ett S, som i I-Sektionen.

Det beslutades snabbt att märket skulle gjutas i betong, detta för att det skulle vara enkelt att få rätt utseende med hjälp av en gjutform. Att göra märket i betong innebar också att märket skulle vara svårt att flytta. Gjutformen skapades med hjälp utav brädor och frigolit som blivit över från förra årets regatta. Betong och gjutjärn införskaffades hos Bygg-Max till en billig penning med hjälp utav Christian Resell I-03. När märket väl hade gjutits och stelnat efter några dagar plockades formen bort och märket göts ner i en fot vars ram bestod av en byrålåda. När väl foten stelnat återstod bara målning och märket var klart.

Inför nollningen invigdes märket i strålande solsken av ordförande Johan Jerntorp och vice ordförande Johan Stenberg. Vi får hoppas att märket kommer stå kvar i många år och bidra till att vår sektion syns lite mer under nollningen.

Av: Christian Johansson I-04

Mentorsprogrammet på I-sektionen

Under våren 2005 startades ett Mentorsprogram upp på I: sektionen. Syftet med projektet var och är, att ge studenterna en kontakt med arbetslivet, någon att diskutera frågor ang. exjobb, inriktningsval och andra frågor med. Projektet vänder sig framförallt till studenter i årskurs tre och fyra. Meningen är att träffar mellan mentor/adept ska äga rum ungefär en gång per läsperiod, upplägget på dessa är upp till mentor och adepter att bestämma tillsammans. Utöver detta ordnar mentorsgruppen ett par träffar där alla kan medverka. Dessa kan bygga på ett föredrag eller bara en gruppdiskussion.

Ett antal mentorer söktes upp, en del I: are från andra universitet, vissa av de tidigt utexaminerade I: arna från Lund och en del andra med arbetsuppgifter som har anknytning till vår utbildning. Studenterna fick söka till programmet med ett personligt brev. Mentorsgruppen pusslade sedan ihop lämpliga mentorer och adepter. Matchningen gjordes i syfte att få respektive adepts inriktningsval att stämma överens med mentorns arbetsuppgifter. Så långt det gick matchades även personliga intressen. De ca 20 mentorerna fick sedan mellan en och två adepter vardera.

Programmet startades sedan upp ”på riktigt” med en Kick-off i våras då mentorer och adepter fick ett första tillfälle att träffas och bekanta sig med varandra. Denna kväll inleddes med ett föredrag av Sonja Lindlöf i syfte att inspirera och även informera lite om mentorsprogram i andra sammanhang. Detta följdes av brainstorming av både mentorer och adepter om förväntningar och tankar. Kvällen avslutades med lätt förtäring och ett första möte mentor-adept(er) ägde rum. Efter Kick-offen var det sedan upp till respektive par/trio att själv lägga upp sina möten. De flesta träffades en gång innan sommaren.

När höstterminen kört igång var det dags för ytterligare en samordnad träff. I L1 träffades alla inblandade och diskuterade hur projektet förflutit hittills. Under vilka former paren hade träffats och vad som diskuterats på träffarna togs upp. På denna träff framkom det att det fanns nästan lika många sätt att träffas på som det fanns mentorspar. Även ämnena som varit uppe för diskussion skilde sig en hel del mellan paren. Mötet visade att det här med mentorskap blir nästan precis vad man själv gör det till. Dock är det några grundförutsättningar som måste stämma. Personkemin måste fungera någorlunda och framförallt måste man verkligen ha ett intresse av att medverka för att få det att bli så bra som möjligt.

Nästa punkt på programmet är en träff i november som kommer att innehålla ett föredrag i personlig utveckling samt en studentikos sittning. Flera mentorer har nämnt att en av förväntningarna på mentorsprogrammet är att upprätthålla/återknyta kontakten med studentlivet, och vad passar då bättre än att bjuda dem på sitting?

Om projektet efter utvärdering i vår visar sig falla väl ut kommer en ny omgång att startas upp, så håll utkik efter information om detta! I nästa nummer av I-type kommer vi att ha en artikel om ett mentorspar som berättar om sina erfarenheter delar med sig med tips och råd. Ansvariga för mentorsprogrammet går att nå på adressen imentor@i.lth.se.

Anna Rosenberg I-03

Vad gör du nu för tiden?

Presens, futurum och perfekt är verbformer som de flesta känner till. Men känner du till hur dina klasskamrater var i perfekt, hur de har förändrats till presens eller vad de tänker bli i futurum? Med andra ord, vet du hur de var, hur de är och vad de planerar att bli? De två första frågorna är ganska så enkla, i dåtid så var vi alla blivande I:are, i nutid är vi I:are men vad blir en nutida I:are i framtid? För att reda ut några livsgrammatiska frågetecken så har jag pratat med två utexaminerade I:are. Nedan kan du ta del av deras arbete och hur de har tagit sig från perfekt via presens till futurum.

Namn: Marie Nordhemmer
Ålder: 27 år
Bor: Kungsholmen, Stockholm
Arbetar: På Procter & Gamble med logistik
Är: I-98
Gick ut år: 2004

Marie är I-98 och arbetar med fysisk distribution vilket innefattar delen av försörjningskedjan från lager/lagerhållning ut till kund hos Procter & Gamble. I sitt arbete har hon mycket kontakt med deras nordiska lager och försöker där optimera kostnader samt effektivitet tillsammans med Procter & Gambles 3PL. Under Maries år på LTH läste hon teknikinriktningen Produktion och produktutveckling och sedan valde hon ekonomiinriktningen Marknads- och företagsutveckling.

När jag frågade Marie vad som får henne att gå upp på mornarna så svarade hon att det varierade en hel del.
– Vissa dagar kan det vara något roligt som jag skall göra på jobbet eller på kvällen, andra dagar så kan det vara något så enkelt som att solen skiner.
Det var härligt att höra att jobbet faktiskt kan ge energi att gå upp och inte vara anledningen till att man inte vill gå upp. Något som däremot inte fick upp Marie under hennes tid i Lund var kursen Matematisk statistik.
– Jag har sällan råkat ut för något värre, och inte hjälpte det att jag kuggade tentan hela tiden heller. De flesta av er som har läst kursen kan nog hålla med om att den är lite knivig. Ni som inte har läst den än eller helt enkelt inte klarat tentan än får se Marie som ett föredömligt exempel på att det går till slut. Lika mycket som hon tyckte illa om Matematisk statistik tyckte hon om de logistikkurser som hon läste. Det var just dessa kurser som gjorde att hon arbetar med det hon gör idag. Arbetet som hon har idag tycker hon passar en I:are som handen i handsken. Det är en kombination av problemlösning, optimering och interaktion med andra människor.

Interagerar med andra människor gör självklart inte Marie enbart på arbetstid. Varje månad så träffar hon några före detta tjejkursare på en inplanerad soppkväll med medföljande tjejsnack.
Självkart vill jag veta vad som är bäst respektive sämst med Maries jobb.
– Det bästa är att jag trivs med det jag gör och känner att jag har möjlighet att utvecklas och utmanas. Visst finns det dagar då jag hellre skulle vara ledig men i princip alla veckor bara flyger förbi och det tolkar jag som ett tecken på att jag har roligt. Det sämsta är antagligen att det blir mycket tid framför datorn.

Marie trivs väldigt bra med sitt arbete idag men var som nyutexaminerad väldigt orolig att hon inte skulle få jobb. Nu i efterhand inser hon att hon oroade sig i onödan då alla hennes kursare fick jobb inom några månader även om det inte var inom det specifika område de helst ville jobba inom. Det är alltid lätt att vara efterklok men vi andra kan försöka lära av hennes onödiga oro och inse att det med jobb löser sig alltid på ett eller annat sätt.
– Idag har de flesta av mina kursare funnit jobb som de trivs med och jag själv har alltid funnit det en fördel att vara I:are och är stolt över min titel.
Maries framtidsplaner är för tillfället att stanna i Stockholm, åtminstone några år till, och efter det vet hon inte. Hon försöker att undvika att planera alltför långt i framtiden för i likhet med många andra så har hon insett att livet sällan för en dit man har planerat.

Av: Kristina Stråhle